

РЕШЕНИЕ

№ 1992

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12104** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано по повод на касационна жалба вх. № 39406 от 15.12.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1043988 от 24.08.2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от Столична дирекция на вътрешните работи, отдел Пътна полиция /СДВР-ОПП/, чрез юрк. Д. И., срещу Решение № 163091 от 29.07.2020 г. по НАХД № 18469/2019 г. по описа на СРС, Наказателно отделение /НО/, 129-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 19 – 4332 – 022020 от 25.10.2019г., издадено от ВПД Началник сектор към СДВР - ОПП с което на С. Б. Ай, ЛНЧ [ЕГН], на основание чл. 179, ал.2, вр. чл.179, ал.1, т.5, пр.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 37, ал.1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, подадена от СДВР-ОПП, чрез юрк. Д. И., с която се иска неговата отмяна, като неправилно и постановено при допуснато нарушение на материалния закон. Наведени са доводи, че неправилно въззивния съд е отменил НП с мотива, че при провеждане на административно наказателното производство не е назначен преводач на чуждия гражданин, което според съда е съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване на правото му на защита. Районният съд е възприел превратно

фактичката обстановка, при което е извел неправилни изводи при постановяване на решението си. Твърди се, че субсидиарното прилагане на нормите на НПК в производството по съставяне на АУАН не може да стане основание за прилагане на чл.84 ЗАНН, тъй като неговите разпоредби са приложими в производството по обжалване на НП пред съда. Неприложима била и разпоредбата на чл.55, ал.3 НПК /в относимата ѝ редакция/, с която в българското законодателство е транспонирана директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 20.10.2010г., относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство-директивата не се прилагала в случаите, когато законодателството на държава-членка предвижда прилагането на санкция за леки нарушения от орган, различен от съд с компетентност по наказателно-правни въпроси, и когато налагането на такава санкция може да бъде обжалвано пред съд. Освен това, счита, че описаното нарушение съдържа всички елементи от състава на административно нарушение на чл.37, ал.1 от ЗДВП, за което е и санкциониран чуждия гражданин. Моли въззивното решение да бъде отменено, а НП да бъде потвърдено като законосъобразно. В хода на съдебното производство касаторът редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – С. Б. Ай, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю. намира жалбата за неоснователна и недоказана и моли същата да не бъде уважена.

Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна: На 07.10.2019 г., около 16:40 часа, в [населено място], на бул. П. С. с посока на движение от ул. Прага към бул. Патриарх Е., С. Б. Ай управлявал л.а. Фолксваген Пасат с рег. № ХХ9816, като на кръстовището с бул. В. и за да се включи в същия извършил маневра ляв завой, при извършване на който не пропуснал движещия се направо по бул. П. С. /в посока от бул. България към бул. В./ л.а. БМВ с рег. [рег.номер на МПС], управляван от Ц. К. В. /бивша фамилия В./, в резултат на което било реализирано ПТП между двата автомобила, като В. не успяла да спре навреме и се блъснала с предната част на своя автомобил в дясна странична част на лекия автомобил, управляван от Б. Ай.

След ПТП, В. се опитала да комуникира с Б. Ай, в качеството на водач на автомобила, с който е било реализирано ПТП, но установила, че той не говори и владее български език, като същият на английски език ѝ казал, че ще изчака пристигането на екип на Пътна полиция. Като пътник в автомобила на Б. Ай имало още едно лице, което също не владеело български език.

След подаден сигнал на тел.112, след известно време на мястото на инцидента пристигнал екип на ОПП-СДВР, в състав свидетелите Л. Н. Н. и Р. А. Г. – и двамата младши автоконтрольори към ОПП-СДВР. Преди тях на мястото на инцидента, по инициатива на Б. Ай пристигнал негов познат, който знаел до известна степен български език и съдействал на касационния ответник и служителите на ОПП-СДВР да осъществят комуникация помежду си.

Св.В. попълнила лично декларация, в която описала обстоятелствата по настъпване на ПТП, а на Б. Ай му помогнал пристигналият на място негов приятел за попълване на декларацията, тъй като самият жалбоподател не владеел български език.

След като снели писмени обяснения от двамата водачи, обективирани в декларации,

видели щетите по двата автомобила, служителите на ОПП-СДВР стигнали до извода, че настъпилото ПТП е в резултат на виновно поведение на водача на л.а. Фолксваген Пасат с рег. №XX9816, който приели, че е нарушил разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗДвП. Поради това, срещу него е съставен АУАН бл.№307141/07.10.2019 г., в който фактическите обстоятелства по извършване на нарушението са описани по следния начин: „на 07.10.2019 г., около 16:40 часа, в [населено място], на бул. П. С. с посока на движение от ул. Прага към бул. Патриарх Е., управлявал л.а. Фолксваген Пасат с рег. №XX9816 и на кръстовището с бул. В. при маневра ляв завой, не пропуска и става причина за ПТП с насрещно движещия се направо л.а. БМВ с рег. [рег.номер на МПС]“, квалифицирано като нарушение на чл.37, ал.1 от ЗДвП.

Така съставения от св. Н., в присъствие на свидетеля Г. АУАН, е предявен и връчен на С. Б. Ай, който го подписал на указаното място, като с помощта на приятеля му, е вписано възражение в акта.

Въз основа на така съставения АУАН и при идентично описание на фактическата обстановка, на 25.10.2019 г. е издадено обжалваното НП, което е връчено срещу подпис на С. Б. Ай на 12.11.2019 г. Жалбата против НП е подадена на същата дата.

Въпреки, че С. Б. Ай не владее български език, при съставяне и предявяване на АУАН и в хода на производството пред АНО не му е осигурен преводач, който на разбираем за него език да му преведе съдържанието на АУАН и издаденото въз основа на него НП, като не са му връчвани и писмени преводи на така посочените процесуални документи. От него не е взето и нарочно изявление, че се отказва от правото си на устен и писмен превод.

Фактическата обстановка въззивният съд е установил след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: показанията на св.В., актосъставителя Н. и свидетеля по акта-Г. и писмените доказателства, приобщени на основание чл.283 НПК – АУАН, НП, протокол за ПТП и скица към него, 2 бр. декларации; копия от заповед №8121К-9034/02.05.2019 г. и заповед №8121з-515/14.05.2018 г., издадени от министъра на вътрешните работи. Съдът е ценил доказателствата като непротиворечиви.

Въз основа на установеното от фактическа страна, въззивния съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34 от ЗАНН. Той е посочил, че започването и провеждането на административно-наказателното производство, без да е назначен преводач на С. Б. Ай, се явява съществено процесуално нарушение, водещо до ограничаване правото му на защита, а оттам и до наличие на основание за отмяна на атакуваното НП, като е изложил подробни мотиви, в подкрепа на изводите си. Намерил е, че е налице и друго допуснато процесуално нарушение при съставяне на АУАН, изразяващо се в описание на деянието, квалифицирано като административно нарушение, по начин, който не позволява да се разбере за какво точно нарушение е санкциониран нарушителя. В рамките на своите правомощия, въззивният съд е обсъдил всички оплаквания, наведени в подадената пред него жалба и въз основа на изводите си е намерил, че е налице опорочаване на цялото административно-наказателно производство, нарушено е и правото на защита на наказаното лице. Поради това е отменил атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

Така постановеното решение е неправилно.

Въведените с касационната жалба оплаквания са основателни. В ЗАНН не се предвижда задължително участие на преводач в административно наказателното

производство - във фазата на установяване на нарушението, извършено от лице, което не владее български език. Субсидиарното прилагане на нормите на НПК в частта относно задължението за назначаване на преводач не може да стане на основание чл. 84 от ЗАНН, тъй като са приложими за производството по обжалване на НП пред съда. Безспорно е, че при установяване на нарушението и съставянето на АУАН, както българските граждани, така и чуждите граждани, които не владеят български език, имат правото да разберат за какво нарушение са обвинени и именно с това право на невладеещото български език лице следва да се обвърже преценката за наличието/липсата на нарушение, свързано с назначаване на преводач. Следва да се има предвид и че правото на лицето да бъде информирано за обвинението срещу него на разбираем за него език е с акцесорен характер - част е от правото му на справедлив процес и правото му на зачитане на правото му на защита, а последното намира проявление и в рамките на съдебния процес пред съответния районен съд. В Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20.10.2010 година относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство и Директива 2012/12/ЕС относно правото на информация в наказателното производство, изрично е предвидено, че при налагане на санкции за леки нарушения, например пътно транспортни нарушения, установени след пътнотранспортна проверка, изискването за преводач и за осигуряване на информация важи единствено за производството по обжалване пред съд. Разгледани в своята цялост, цитираните Директиви установяват безусловно задължение за осигуряване на превод единствено в рамките на наказателното производство, като за извършените административни нарушения такова задължение липсва. Затова, сама по себе си, липсата на назначен преводач при съставянето и връчването на АУАН не може да обуслови съществено процесуално нарушение в административнонаказателното производство.

В конкретния случай, с оглед установените по делото факти, настоящият състав на съда намира, че е бил извършен превод в необходимия му размер, т.к. са налице данни, че познат на наказаното лице е съдействал и е попълнил необходимата декларация. Дори и да не се възприеме изложеното в предходното изречение и дори да е имало надлежно назначен преводач при съставяне на АУАН, то от АУАН се установява, че Б. Ай се е запознал с АУАН, удостоверил е това с подписа си. По повод на жалбата на С. Б. Ай е образувано дело, по което е надлежно упълномощен и защитник – адвокат, т.е. лицето е организирано адекватно защитата си срещу процесното НП с факта на депозиране на жалбата. Съществени са само тези нарушения, които ако не бяха допуснати, биха довели до друг резултат.

По отношение на извода на въззивния съд за допуснато процесуално нарушение при съставяне на АУАН, изразило се в описание на деянието, квалифицирано като административно нарушение, по начин, който не позволява да се разбере за какво точно нарушение е санкциониран нарушителя, настоящият състав съобрази разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗДвП, която установява задължение при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства, а неизпълнението на това задължение е скрепено с налагането на глоба в размер на 200 лева, на основание чл. 179, ал. 2 ЗДвП.

Нормата на чл. 37, ал. 1 от ЗДвП съдържа конкретно правило за поведение на водача на пътно превозно средство - задължение при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне

на срещно движещите се пътни превозни средства. Размерът на глобата е фиксирана от закона и поради това е правилно определена от наказващия орган.

Съвкупният анализ на установените във въззивното производство факти обуславя извод, че С. Б. Ай се е отклонил от цитираното правило за поведение. Поради и което, изводът на СРС за недоказаност на нарушението не се споделят от касационната инстанция. Фактичката обстановка по безспорен начин се установява от разпита на свидетелите св. В. и св.Н., чиито показания, настоящият състав намира за логични, последователни и непротиворечиви с останалия доказателствен материал по делото. Безспорно е доказано, че чуждият гражданин е завивал наляво, още повече, че се е движел на път без предимство. Следва да се отбележи още, че от отразената в представения по делото протокол за ПТП № 1724311, РЕГ. № 13386 от 07.10.2019г. схема на ПТП ясно е показан механизма на извършване на същия спрямо движението на двамата участници в ПТП-то. Цитираният протокол е подписан от касатора, в същия не са отразени каквито и да било възражения по отношение от начертаната схема на ПТП, поради което съдът приема, че фактичката обстановка във връзка с настъпилото ПТП, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на чуждия гражданин, е отразена правилно.

По изложените съображения касационната жалба се явява основателна, а обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, а издаденото НП - потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, Административен съд - София град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 163091 от 29.07.2020 г., постановено по НАХД № 18469/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129-и състав и вместо него постановява ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 19 – 4332 – 022020 от 25.10.2019г., издадено от ВПД Началник сектор към СДВР-ОПП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.